

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/2016
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Д., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д., адвоката С.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 101/15 од 20.05.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 453/15 од 02.10.2015. године, у седници већа одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д., адвоката С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 101/15 од 20.05.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 453/15 од 02.10.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу К 101/15 од 20.05.2015. године окривљени С.Д. је оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело. Према окривљеном С.Д. на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једне игле за вулканизирање пнеуматика од метала и једне металне шипке за ручну дизалицу. Истом пресудом окривљени С.Д. је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а оштећени М.Ј. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 453/15 од 02.10.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу К 101/15 од 20.05.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Нишу окривљеног С.Д. због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ако не плати новчану казну у остављеном

року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. У непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Д., адвокат С.К., због повреде права на правично суђење зајемченог чланом 32. Устава Републике Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд „поништи“ побијане пресуде.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је у поступку који је претходио доношењу побијаних пресуда повређено право окривљеног на правично суђење зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода.

Међутим, како бранилац уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном у предметном поступку повређено право на правично суђење зајемчено Уставом и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.